

NORGES INDSKRIFTER

MED DE ÆLDRE RUNER.

UDGIVNE

FOR

DET NORSKE HISTORISKE KILDESKRIFTFOND

VED

SOPHUS BUGGE.

I.

CHRISTIANIA.

A. W. BRØGGERS BOGTRYKKERI.

1891—1903.

28. Valsfjorden.

S. 346 f. *hagustaldir* synes mig nu rigtigt. Det er vistnok en Afledning af *hagusta*[*l*]*dar* og betegner etymologisk: »Ætling af Hagustald«. Jfr. *hæruwulafir* i Istaby-Indskriften¹⁾. Mulig har endog den Mand, som har indridset Runerne ved Valsfjorden, hørt til samme Slægt som den Mand, der har indridset Strand-Indskriften.

¹⁾ Hvis dette er rigtigt, taler det vel imod, at *i* i Patronymicum-Endelsen *-ir* skulde være opstaaet af *-ēr*, saaledes som Sievers (Berichte d. K. Sächs. Gesellsch. d. Wissensch. 1894 S. 139 f.) mener.
